

FESTIVAL DE NOVES TENDÈNCIES A TERRASSA

Jan Lauwers obrirà el TNT

► L'aplaudit artista belga estrenarà 'The blind poet' l'1 d'octubre

►► 'Pla fix', nou espectacle de Latung La La, de l'imaginatiu David Ymberton, és una de les apostes del festival TNT.

MARTA CERVERA
BARCELONA

Un dels referents de l'escena internacional, Jan Lauwers, obrirà la vuitena edició del festival TNT, que de l'1 al 3 d'octubre sacsejarà Terrassa amb 25 espectacles, una exposició i quatre activitats paral·leles. El creador belga, que no actuava a Catalunya des de fa anys, estrenarà *The blind poet*, una obra realitzada amb la seva aclamada companyia Needcompany, pionera en la fusió de llenguatges escènics. El muntatge viatja mil anys enrere per reflexionar sobre la identitat cultural i l'evolució de la societat.

Entre les estrenes destaca també la nova producció de Latung La La, *Pla fix*, espècie de film animat creat per David Ymberton. El Conde de Torrefiel, companyia apadrinada pel festival, estrenarà *Guerrilla*, que confronta el pensament individual amb el de la massa. La proposta es completarà amb una conferència i un concert.

VUIT ANYS // Obrir amb Lauwers i comptar aquest 2015 amb més coproduccions i estrenes que mai, 15 i 9 respectivament, provenen del treball realitzat pel festival en els seus vuit anys de trajectòria. «A TNT hi caben des d'artistes coneguts fins a emergents,

des d'espectacles de risc fins a propostes participatives per a tots els públics», va destacar Pep Pla, director artístic de la mostra, que aposta per mantenir preus econòmics de 3, 7 i 9 euros en la majoria de propostes, totes difícils d'etiquetar, ja que són híbrides. «Necessitarem un Pla Integral d'Arts Multidisciplinàries per poder resistir en el futur. La falta d'una etiqueta ens deixa en uns llimbs entre la dansa i el circ que ja tenen el seu pla integral», va dir Pla, que ja està en converses amb la Conselleria de Cultura, que estudiarà la proposta.

Aquesta edició del TNT compta amb més muntatges que mai, tant

de carrer com de sala. Diversos itineraris ajuden el públic a situar-se. *Cos zero*, que reuneix els espectacles gratuïts, compta amb *Compra'm*, una reflexió sobre la felicitat a càrrec d'Insectròpics, que obrirà Tàrraga; *Monutafi*, i una exposició sobre el personal univers d'Angélica Liddell. *Made in TNT* engloba les 15 coproduccions de Dimitri Ialta sobre violència de gènere, entre les quals hi ha *La coronació de Barbarella*, i el western *Susurrando a los caballos*, pels Moñecos. L'itinerari més canyer, *Punk*, inclou el muntatge inaugural i obres com *Hostiando a M*, un estrany cabaret d'Agnès Mateus, i *Liberté, Égalité, Béyoncé*, proposta gamberra de PLAYdramaturgia. ≡

NOUS AVANTATGES FISCALS FINS AL 2019

Bonificació del 90% per als mecenes del Liceu

M. C.
BARCELONA

Els mecenes del Liceu podran disfrutar d'una bonificació fiscal del 90% durant els pròxims tres anys, a partir d'aquesta temporada i fins a la de 2018-19. Tant les aportacions d'empreses com de particulars se'n beneficiaran, segons l'esmena als Pressupostos Generals de l'Estat del 2016, en tràmit al Congrés dels Diputats, que el

Govern ha acceptat. Reforçar la captació de finançament privat del Gran Teatre ja estava previst al Pla de Viabilitat del Liceu aprovat per les administracions per reflotar les finances del coliseu líric de la Rambla.

El Liceu va passar a ser un teatre públic després de l'incendi que el va assolir l'any 1994. El Consell de Mecenatge es va crear un any després per ajudar a reconstruir-

lo. Avui, 15 anys després de la reobertura de l'edifici, l'organisme ha d'afrontar nous reptes.

CANVIS AL CONSELL // Dimarts que ve, Josep Vilarasau, de La Caixa, president del Consell de Mecenatge des de la seva creació, en passarà a ser president d'honor. Salvador Alemany, d'Abertis, que ja formava part de l'organisme, serà proposat en el seu lloc, i Luis Herrero hi se-

guirà com a vicepresident en representació del Banco Santander.

Més enllà del canvi en la presidència, el consell abordarà una modificació del reglament intern perquè, per primera vegada, totes les categories del programa de mecenatge –mecenes, patrocinadors, col·laboradors, protectors i benefactors (persones físiques)– hi tinguin representació en funció de la seva aportació i antiguitat.

La temporada passada el Liceu va ingressar 5,6 milions d'euros en aportacions privades, un 12% més respecte a l'anterior. Els diners dels mecenes representen actualment el 14% del pressupost artístic del teatre, però la intenció és augmentar aquesta partida durant els pròxims tres anys i celebrar el 20è aniversari de la reobertura del Liceu amb els comptes sanejats. ≡

idees

JORDI
Puntí

Junts per la tipografia

Aquest estiu la Junta Electoral ha instat TV-3 a retirar la seva campanya televisiva anomenada *Junts*. El logotip, deien, amb la paraula que semblava escrita a mà, s'assemblava massa al de la candidatura Junts pel Sí i es produïa una «falta de neutralitat» respecte dels altres partits. Des de la televisió pública es van defensar dient que la campanya era anterior a la creació de la nova candidatura –i és probable que tinguin raó–, però no calser un expert en grafologia per adonar-se que tots dos logotips podrien haver sortit de la mateixa mà. La mà d'un dissenyador gràfic, per ser més exactes. M'imagino com ho devia presentar el professional de torn: «El traç enèrgic i gruixut de les lletres dóna proximitat al missatge, et parla de tu a tu, com si fos una nota que deixes a la porta de la nevera perquè la llegeixi la teva parella...».

Des de fa una temporada la lletra manual s'ha posat de moda

De fet, aquesta argumentació simplista val gairebé per a tot i la prova és que des de fa una temporada la lletra manual, tan poc tipogràfica, s'ha posat de moda en la publicitat. Als prestatges del supermercat la trobem en tota mena de marques –aigua mineral, amanides de bossa, detergents, xampús–, potser per això ha saltat a la política: la lletra a mà també és present a la campanya electoral de CDC, amb el lema «convergens», i en l'eslògan de la CUP: «governem» (tots dos en minúscula).

Com que sempre m'ha agradat la tipografia, fins i tot quan escric a l'ordinador, i abomino d'esguerros com la Comic Sans, que tant mal han fet, trobo que això de la lletra manual s'ha convertit en una epidèmia. Cada cop hi ha menys gent que escrigui a mà regularment, amb paper i bolígraf, i temo que s'ha convertit en un exotisme, una raresa que alguns dissenyadors mandrosos creuen que humanitza el missatge. Doncs han de saber que ja no: ara el converteixen en una cosa avorrida i tòpica. Hi va haver una època en què els grafistes tenien debats seriosos sobre els límits de la lletra de pal sec, el cansament de l'Optima o la llegibilitat de la Bodoni de cos 10. Avui dia hi ha més humanitat en una Q majúscula de Baskerville, posem per cas, que en una joia que sembla guixada amb un retolador gastat. ≡